

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. *ala küldendő.*	Pest, oct 31. 1869. 43. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Wencheim búcsúja.

Aus ist! tovább már nem birom,
Itt kell hagynom ezt a széket . .
Gyere Pali! ha én megyek:
Bele ültetnek majd téged.

A becsület kissé lepasszolt . .
Egésségem se épen jó . .
Neked elég nagy a hájfejed . .
Ülj bele, ép neked való.

Az pedig csak ne zsenirozzon
Hogy te a tizedik vagy már . .
Kit kiszemeltünk e tisztségre . .
Kire a rud most reá jár.

Igaz, hogy te paraszt nemes vagy . .
Majthényi pediglen báró!
Pecsovitsnak elég nagy ő is
Péchy! az Erdélyben járó.

Csak ülj bele . . én majd elmegyek
Csákóra . . agarászgatni,
A dicsőség már elég nekem —
Akarok neked is hagyni.

Elég volt nekem a közösügy
Szekerét négy évig huzni . .
Mostan hát kedves teremtményim
Tőletek fogok bucsuzni:

Szerbusz édes bruder Szapáry!
Te magadad jól viseled . .
Vigyázz . . Heves ha kapczáskodik
Legyen ember a s ü v e g e d.

Ráday! Perczel! Haller! és Péchy!
Utódom megbecsüljétek . .
Az üldözést ne csak rablókra,
De a b a l o k r a tegyétek.

(Mutatványszám).

Szerbusz Gyula! Gyuri! Bódi
Józsi! Imre! Pista Menyus!
Vigyázzatok hogy ezután is
Virágozzék a közös juss . .

És te óh ég! tartsd meg sokáig
Ferencz tyatyának életét,
Hogy tovább is kenje s tolhassa . .
A nyögősnyüg rosz szekerét.

Bögös.

Trecfort Augusztin pápai proclamátiója,

a csizmadia czéhhez.

Nemes czéh! A zászló mely fölöttünk lobog igaz hogy nem háromszinü, hanem öt, s mindenek előtt ezt kell önöknek megmagyaráznom, miért öt és nem három.

Ime a vörös a vörösbor jele, mely a „Tirolban" iható — quantum satis.

A fehér, a fehér boré, mely oda lenn a „Csohában" adatik a nemes csizmadia czéh érdemes tagjainak.

A zöld, azon zöld beszédeket jelenti, melyekkel főkorteseim traktálják szeretett választóimnak szellemi éhességét.

A sárga, azon páros zsemlék szine, mely Brenner péknél és Slaveczná kapható.

A fekete, jelenti a nemes czéh müvészetének egyik főtényező eszközét . . , a szurkot, s azon kulimászt; melylyel én a békés-gyomaiakat a Pesther Lloydban becsiriszöltem.

Nemes czéh! ezen dicsö zászló alatt állva, s ezt tartva nemzetiségünk jelvényének, melyet a mi föfö diplomatikus czéhmesterünk, Deák Ferencz dikitsölt öszve s aztán rámára ütve, nyélbe sütve nemzeti forditó fánkká magasitott; e zászló alatt mondandom el azon kedvezményeket és vivmányokat, melyekért a nemes pápai csizmadia czéh érdekében a bekövetkezendö hongyülésen küzdeni fogok. Nevezetesen:

1. Küzdeni fogok, hogy a csizmadiáknak ezután is kizárólagos jussok legyen a politikához, tetszésük szerént huzhatván azt bármely kaptafára.

2. Minden csizmadiának, májszternek ugy, mint a segédnek, söt a lábtyü müvészet fogalmazó gyakornokának is (ha meg nem sértem a nemes czéh büszkeségét, barbár nyelven csizmadia inasnak) kieszközlöm a majoritás által, hogy ezután is keresztbe legyen a szájuk az orruk alatt.

3. Engedélyt concessiót eszközlök arra nézve is, hogy Farkas köszörüs ott a kapu—szin alatt, érdemes választóimnak dikitseit leszállitott áron köszörülje.

4. A pápa-ugod-devecseri urodalomnál kifogom vinni, hogy a nemes czéh ingyen kapjon somfát forditófának, tökének való tuskót és kecskerágó fát a csizmaszegeléshez mindaddig, valamig csak általam lesz szerencsés képviseltetni.

5. Mivel én hires kendertermesztő vagyok, érdemes választóimnak évenként bizonyos menyiségü kendert fogok küldeni szurkosfonalnak, s a kinek kedve lesz hozzá . . nyakravalónak is használhatja.

6. Mivel továbbá én a kultuszminiszter sógora vagyok, megfogom erősittetni a nemes czéh azon régi jussát, hogy tagjai ezután is mind igazhitü katholikusok legyenek, a kálomisták örökre kizáratván ezen szabadalomból.

7. Megfogom tiltatni a collegiumbeli tanuló ifjuságnak, hogy ezután kicsapatás terhe alatt nem szabad megütlegetni a nemes cseszkó fiatalságot.

8. A nemes czéh ezentul minden czéhgyüléskor böven ihatik a . . fehérló-ból a saját erszenyére.

9. Fő és alczéhmesterné aszszonyomék főkötöjére, valamint a czéh zászlójára olyan szép czifra pántlikát küldendek, mely okvetetlen szebb lesz a fazekasok és takácsokénál — és végre

10. Becsületemre igérem, hogy minden ujszülött csizmadia fiut elöre Simorrá, az az esztergomi érsekké, vagy legalább is igazságügyminiszterré kándidálok.

Ezen kedvezmények azok nemes czéh! miket önök érdekében tenni fogok, a szurok, dikics, musta, forditófa és lábszij engemet ugy segéljen! Ámen.

Szeniczey Ödön képviselőre.

Köcsög kalap fején
Bugyogó van rajta;
Egészben teli vér,
S Deákpárti fajta.

Ja! jól tudja ö azt,
Hogyha ezt nem teszi,
A mandatumának
Mi haszna sem veszi.

Deáknak szekerét,
Ő is tolja nagyon;
Egész reménysége,
Csak ö benne vagyon.

Mert csak ugy remél ö,
Egy zsiros hivatalt!
Ha mindenben mindég
Szavazó géppel tart.

Ügyes vivó!
Gyakorlott lovagló,
Kocsisnak is jó,
Követnek nem való.

Paksi.

Reszelt torma.

Andrássy a keleti uton.

Elmentél — örülünk rajt'; ám a tudat fáj:
Hogy hosszú vagy örök: nem leszen a te utad.

Reszelő.

EREDETI LEVELEK.

XXVII.

Ides jó czimborám Matyi!

Csak annyit akarok én neked mondani komám, hogy — mer hát én is jártas költes vagyok egy kicsit a mappán, úgy van most Európa mint a köszvinyes ember. Ha egy kis szabad ájer megfujja hát, hun egy helyt, hun a más helyt mingyá nyilallik a tagja. Most ott nyilallik neki legjobban a hun a Spanyolviaszkot csinálják, azután meg a hun a füge terem Dalmátiában.

Hanem úgy veszem észre, hogy Muszkaországbúl származik a baj, annak kék egy kis jó purgátziót be adni, hogy a beteg ember teste egisz erőhöz jutna.

Az a sok császár király sem vándorol hiába nap keletrül napnyugotra ecsém, most csinálják ki majd magok között, hogy ha bele talál esni a fészkes fene egyik másik trónusába, s aztán elkiáltja magát a nép, hogy „éljen a köztársaság", hát hogy tekerjék ki a nyakát. Hijába ecsém furcsa ez a világ, ha megbokrosodik mint a szilaj paripa, leveti a hátáról, akár német akár faranczia legyen az istenadta! Azír ordít osztán az Esti Lapu meg a Pesti Naplú, meg a többi csacsifiú a házában, mert olyan időt érez, a hun nem igen lehet fedél alá búni.

A minap olvastam, a feki tudja mán mék ujságba, hogy amoda kinn Nímetországban, takarosan kípen nyaltak egy Hunpász vagy mi az apja lelki nevü goróf'ot, oszt még azon óbegat sok ember, hogy mán mivé lesz a világ, ha még a grófot is kípen meri törülni az ordináré ember? hisz peig az árgyélussát annak a sok gróf Éhenkórásznak, meg báró Manemevettnek, az ükemök pofáját sem teremtette az úr isten angyal bürbül, — mer hiszen ha az egész becsülletit egy kutyabőr teszi becsessé, bion mán akkor a pofája büri csakugyan ordinárébb hát, mint az a kutyabőr, a mire a nemessíge van irva; ha peiglen úgy van, hát akkor, nem csak egy, hanem két nyakleves is rá férhet.

Ni ní koma, azt is olvastam, hogy Romába a konczoulionra Páris várossából vitettek egy rakás papnak való poszpászokat. Na iszen lesz is ott eszem iszom, ha én oda mennék oszt vígig níznék azon a sok tokás nagy hasú papon, teremtüttse azt gondolnám mindig, hogy Debreczenbe vagyok a Kuczik uram disznó hizlalójába.

Hanem hé, hát azt mond meg mán most nekem, ha csakugyan van eszed, hogy hát, miféle ódalho tartozik mán osztán az olyan ember mint Csernátoni uram ü kigyelme, a ki níha ugy neki vág a jobbódalnak, hogy majd bele törik a bicskája, osztán még meg se száradt a papirossán a kurutz beszéd utósó betüje, mán akkor meg habókol a mágnás seregnek, mint a barát a boros kanta előtt? Hiszen pajtás az árgyélussát, ollyan ez a sok feki tinta pocsékló ujságiró, mint a diatrista komédiás, hogy soh se tudj a becsületes szeginy ember, hogy mikor mond hát igazat. Na csak pajtás! hellyel közzel, sok kutyaság kikerült mán a penna vigibül, meg a kalamárizsbúl.

Bion komám, magam is csak addig vótam boldog a mig nem tudtam egyebet a Genovéva siralmas históríjájánál, meg Skilfrid törtinetínél. Látom én, hogy nem csirádzik még mindenfelé az igaz ember magja az árgyélussát. Hallom, hogy most az országgyülésin a botbüntetés eltörlísit is instánczriázzák, — hanem bion kár lesz addig eltörülni, mig ara nem kerül a sor, hogy egy níhány jobbódali vigyorgó fancsali feszületet jól el nem páholhatunk. — Hejj etsém! elhidd, hogy ha erre kerülne a sor, ingyen szógálnám a vármegyét esztendeig csak azír, hogy egy níhány jobbódali úri nadrág fenekét kiporolhatnám.

Azt is olvastam, hogy vallásegyenlősiget is akarnak; soh se törődjenek mán vélle hisz csináltak nekünk egy vallásegyenlősíget ette vóna meg a feki, mer hát van egy kárvallás egyenlősígünk, a meik vallásnak Deák uram a prófétája.

Ni komám! valami Kapor báróról hallottam, hogy a szegíny nípet télviz idején kikergettette lakásukbúl, Erdélyben. Te Matyi! nem valami török világbúl maradt pogány csira ez a Kapor báró! hogy ilyen kutyamódra bánik a níppel? na hiszen, hogy ükemét is becsülje ki az úr isten az mennyeknek országából, csak azt kivánom, oszt hogy ü keme majd ne dideregjik az ország út félen, hanem legyik elég melege a pokolban.

Azt is hallom rebesgetni, hogy a magyar minisztérjom urak közzé is bolha port hintettek, mer hát Vénkain uram mán kidült közzülök, Lónyai uram meg azt mondják, hogy ollyan szegíny, hogy egy becsülletes vízit se tudna kiszúrni ha ferblizni kék vélle? — Igen ám, de csak az ország bugyillárissábúl, — na de bezzeg van ám az ü kigyelme maga bugyillárisába elig. — Hejj pajtás, csak soh se választanék én gazdag embert oda a hun pízzel van dóga az embernek.

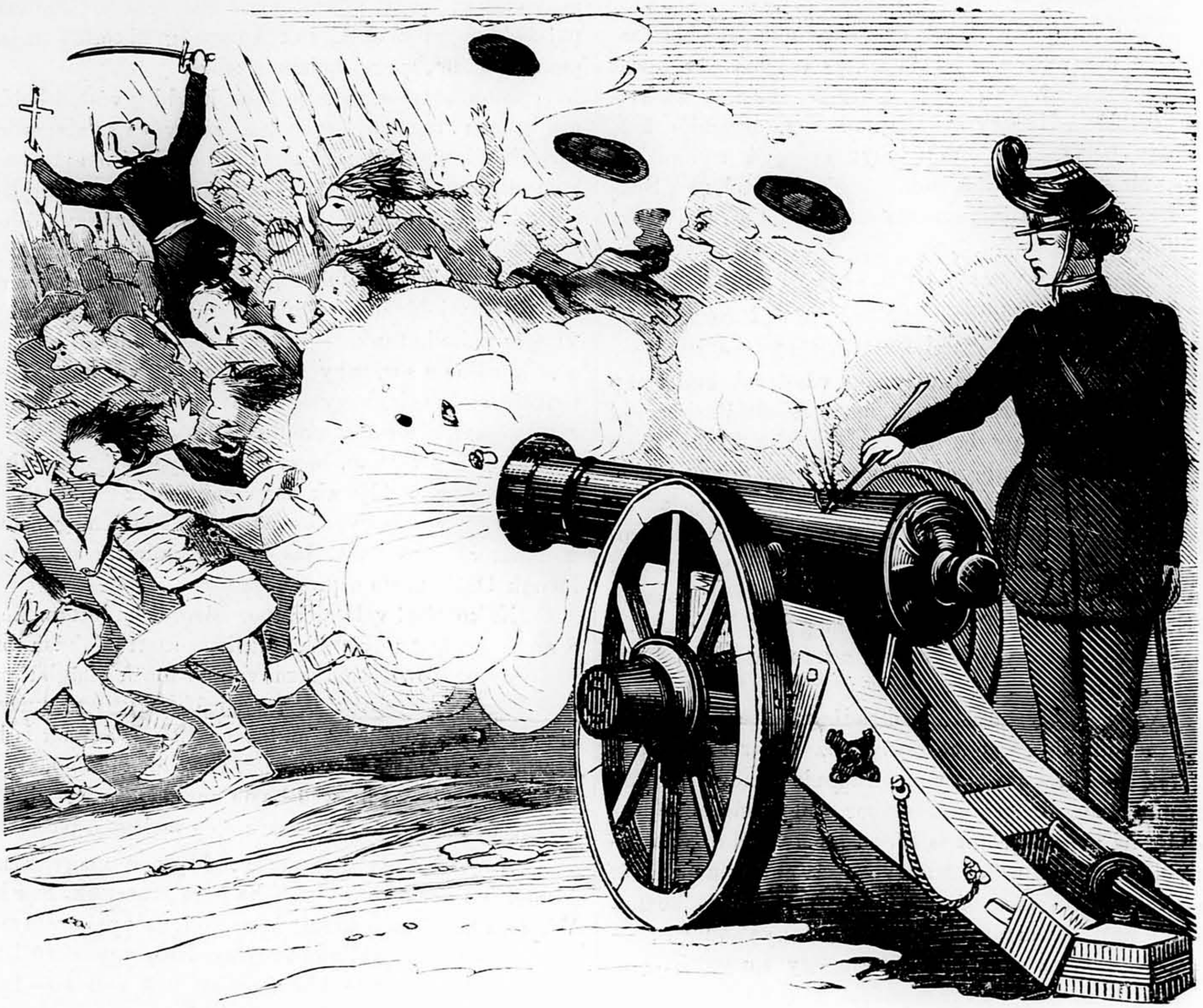
Ni hé, hát Hallom Ernyő uramír csakugyan elitílték Skorpió uramat? — Ejnye az árgyélussát neki, mán igy én is lopni megyek pajtás, osztán majd csak jobb sorsom lesz mint igy, — mer hát teremtuttse még a lesz a vétkes ezután a ki becsületes ember, na de igy fizet a világ ides komám! — erre is ellehet mondani, hogy: „minden embër gazember csak a pap nem jó ember." —

Isten áldjon meg komám.

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

*

Hurbán! és Ludas Matyi!!

Mondja aztán valaki, hogy nem szeszélyes ez a sors? Ezer kartács és bomba! ha én 1848-ban mellbelövöm, nem pedig hátba a tótok vitéz generálissát Hurbánt, nélküle most 1869-ben nem is durnyizhatnánk a . . váczi kóterban.

Pattantyúk.

Denique a Borsszeny Jankó legjobban járt a pápai választással.

Hogy hogy?

Hát a mióta Horn megbukott a papok és Eszterházi hordóinak kifolyása folytán, azóta már három számát rakta tele Horn és Jókai piszkolásával.

Bizony nagy kincs egy bukott Horn ily tárgyszük világban oly piszok fészekbe, mint a Borsszeny Jankó!

Azt mondja az Orrszeny Jankó mult számában:

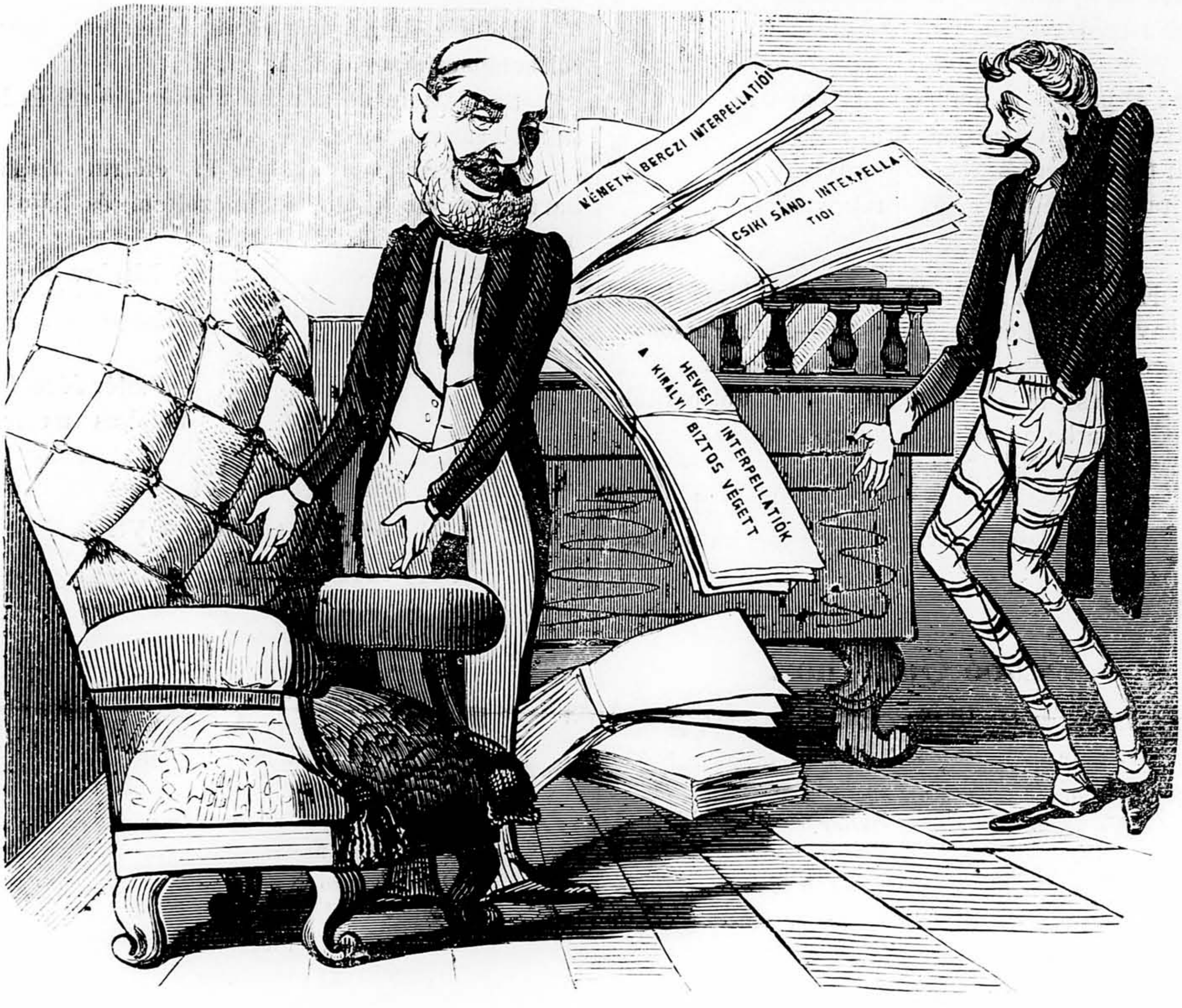
„Halgatni arany
Beszélni ezüst."

Ugatni meg bankó!
Ugy-e Orrszeny Jankó?

A Pestí Napló nagyban dicsekedett azzal, hogy a fejedelem által Gödöllőn elejtett him szarvas a száraz földön a legnagyobbak közé tartozik.

A minisztérium által lött bakok is meglehetős nagyok és lám azokkal még se dicsekesznek.

A belügyminiszter hagyatéka.

Wenckheim: No Pali! itt a szék csak ülj belé . .

Rajner Pál: Tyüh himmel sakerment, potz tausend! mit csinálok én ezekkel a veszedelmes interpellátiókkal?

Wenckheim: Mit pajtás!? hát „füttes be velük."

A suezi csatorna megnyitására tehát a miniszterelnök is elment ő felségével, s ez igen helyén van mert képviselni kell nemzetünket mindenütt a földkerekségén.

Hanem még csak a lenne ám helyesen, ha azalatt meg idehaza a magyar bankó csatornájának megnyitásához látna Lónyai Menyus, mert a bécsi bankó csapja bedugult.

Sziporka.

Török János bátyánk vénségére hát csakugyan megtért? Az ám! nem fog többé azt mondja ultramontán lapot szerkeszteni.

No lám, milyen igaza van e versnek:

„Jó apostol a süly, hurut, köszvény, guta . .
Im meg is téríté . . mert vénségre juta.

Fohász.

Dicső hadur! mikor lesz már az a nap?!
Midőn újra megvirrad a magyarnak;
Midőn az éj sötét fátyla szétfoszlik,
S vész madarak nagy serege eloszlik.

Hozd el hadur mielőbb e nagy napot!
Melyen majd a dicső óra ütni fog:
Ütni fog a szent szabadság órája,
S ujra nagy lesz a magyarnak hazája.

Ellenzéki: Barátom győztünk ma!! — Leszavaztuk a kormány pártot; — még Pulszky, Bezerédy, Kerkápoly is velünk szavaztak.

48-as: Hiba! nagy hiba. — Ettől inkább tartok, mintha ellenetek szavaztak volna.

Ellenzéki: Miért?

48-as: Mert ha Pulszky, Bezerédy, és Kerkápoly veletek szavaztak, akkor kutya van a kertben.

Szabó Gallérhoz.

Szabó gallér Szabó gallér
Van-e zsebedben sok fillér?
Ha nincs zsebedben sok fillér
Ne perlekedj Szabó gallér.

Vagy te igaz — nagy gavallér
De sok pizt adsz te a perér',
Nyögsz is a nagy dicsőségér'
Pedig dijad csak pellengér.

Kedves Gallér, Szabó Gallér
Legyél mán inkább inzsellér
És ne buzogj esküdt székér'
Talentumod addig nem ér.

Tudom benned volna jó vér
Közösügyes alkotmányér,
De az egész mond csak mit ér
Ha mindig fizettsz peredér'.

Szabó Gallér szép gavallér
Ne duzzogj hazafiságér';
Lud mérged ugy se sokat ér
A per vesztés nem jó kenyér.

Csalán Péter.

Számla

a főtisztelendő plebános ur részére.

Kályha munkáról.

1. Tisztelendő urét előrül bekentem, hátulról betapasztottam 1 ft 50 kr.

2. Tisztelendő káplán urakét elölrül és hátulról bemázoltam 3 ft 60 kr.

3. A kisasszony kályháját elölrül megvakartam szelelő likját megpuczoltam és hátulról betapasztottam 3 ft.

4. A szakácsnéjét hátulról kisebre vettem és bemázoltam 1 ft 30 kr.

Összesen 9 ft 40 kr.

Pintér József,
fazekas mester.

Baranyai galagonya.

Nagy-Harsányban lakom én
Trillaárom happ!
Becsület? mit bánom én.
Trillaárom happ!
Ha elcsapnak, — kicsapnak,
Neki esem a csapnak,
Trillaárom happ!

Kis-Harsányba megyek én
Trillaárom happ!
Ott is jegyző leszek én,
Trillaárom happ!
Ott a papnál jól iszom
A potyán igy meghizom,
Trillaárom happ!

Most jön még csak most bizon
Trillaárom happ!
Tótfaluban is iszom,
Trillaárom happ!
Elkezdem a rektoron
S öt forintig befonom, —
Trillaárom happ!

Ott velem tart a biró
Trillaárom happ!
A perceptor is nyiró
Trillaárom happ!
Ha az adót beveszszük,
B. mintába nem viszszük . .
Trillaárom happ!

Kis biró érts nagy arán
Trillaárom happ!
Hat itczéért szaporán!
Trillaárom happ!
Öt forintot tagadom,
Bor folyhat a garaton,
Trillaárom happ!

Hogyha kiir a rektor
Trillaárom happ!
Ráuszitom a falut,
Trillaárom happ!
Nagy a biró hatalma,
Kicsapatom ha ha ha!
Trillaárom happ!

Tarló Palkó, notárius.

Adomák.

„Megsiketülök pajtás!“ — mondja N—, S—nek, panaszkodva azon, hogy nagyot kezd hallani.

„Se baj kedves barátom! legalább rosz hireket nem hallasz“, — veti oda barátja egész hidegvérüséggel.

A m—i tanitó — Ökör József nevü — ilyen kérdést tett fel egyszer egy tanitványának:

„Ha nekem van 6 ökröm; ebből négyet a vásárra hajtatok, hány marad itthon?“

„Tanitó urammal épen három“, — felelt egész ártatlanul a falusi kis iskolás gyermek.

Egy részeg parasztot roppant megvert valaki, a fejét összevissza tördelte. Ily sérelmes állapotában elszalad a szegény istenadta a biróhoz, ki látva a véres fejü atyafit, igy szólitja meg:

„Ki vert meg hé?“

„Hisz ha tudnám, akkor nem jöttem vólna ide, de én épen azért jöttem biró uramhoz, hogy megtudjam, ki volt az az átkozott gazember, ki az én fejemet, mint valami tököt annyira összetörte.“

A 130-ik dicséretet diktálta a falusi iskolás gyermek a templomban. Már az első sornak: „Oh könyörgést meghallgató“ véghangjai is elhangzottak, még sem diktálta tovább a második sort, mert a szegény jámbor nagyon elbámészkodott. Ekkor a mellette levő iskolás gyermek meglöki és sugja: „Édes atya mindenható“ mire amaz bámulásából, mint valami álomból felijedvén teli torokkal diktálja tovább: „Piritóst ken a nyomtató!“

Baranyai szikrák.

Az alsó b . . i esperességre legtöbb voxot kapott h . . i öreg atya nem nagy kedvet érez magában elválalni e szent hivatalt, mert — ugymond — majd őt is együgyüvé vagy sokügyüvé teszik.

Ne busuljon semmit az érdemes nagytiszteletü ur! rajta száradt már az az együgyü név Együgyü András uramon mint a nyers bika bőr ugy, hogy még a Lajos keresztfiam se tudja leprókátoroskodni róla.

Gyuri bácsi — a tarisznyás prókátor — nagyban korteskedett Környéki ur mellett, hogy esperes lehessen.

Gábor diák aztán az kérdi től egy alkalommal: „de kedves uram bátyám ugyan miért óhajtja erre a diszes hivatalra a legnagyobb ellenségét?

Hát azért — monda a prókátor — hogy ha az esperességet elnyeretem vele legalább nem házalja el előlem a pöröket.

Baranya megye a vaiszlói szolgabiróságnál egy uj szakosztályt fog nyitni a Környéki ur által behordani szokott tyukpörök számára.

Fiam Pali a multkor orvosi consiliumot tartatott maga felett. Sándor komája pedig szépen iszogatta az alatt a jó gyüdit s a ki jövő orvoshoz igy szólott:

„Zsiga bátyám! csak addig tartsák meg legalább Paliban a lelket, mig én ezt a 24 akó borát megiszom.“

„De dühödjön meg a béled ecsém! szólt az orvos — akkor ugyan hamar kikopnánk a honorariumból.

Békebirói tanács férfiak számára.

Végy el férfiu — két feleséget, — egy jót és egy roszat. Ekkor: ha a rosz asszony bántalmaz, — pártoland a jó; ha pedig te a jó feleség ellen vétesz, — pártodat fogja a rosz, csupán amaz iránti gyülöletből. — Ha pedig a kettő összevesz, — ölelgesd meg mind a két feleségedet; ez aztán tetszvén mind a kettőnek, ismét csak te leszesz a boldog férj.

Értesités.

A „Ludas Matyi" 1870-ik évi nagy képes naptárára ezután minden tömeges megrendelés — akár készpénzre, akár utánvétre avagy bizományba — egyenesen pesti könyvárus Aigner Lajos urhoz (váczi utcza 18. sz. „Nemzeti szálloda") mint föbizományoshoz intézendő.

Mészáros Károly,
kiadótulajdonos.

A „Ludas Matyi" t. olvasóihoz!

„PARLAGI RÓZSÁK" czim alatt egy kötet verses költemény fogok kiadni, a legnagyobb magyarnak ajánlva, 1 frt előfizetési árral, melynek szives pártolására a „Ludas Matyi" t. olvasóit tisztelettel kérem.

Müvem már nyomdába van adva és ujévre okvetlen megfog jelenni. — Ajánlatul nem mondhatok többet, minthogy a „PARLAGI RÓZSÁK" minden betüjét a legforróbb honszerelem, és a legtisztább hazafiság érzete sugallta.

Az előfizetési pénzek a „Nép Szava" és „Ludas Matyi" szerkesztőségi és kiadóhivatalába küldendők.

Öt előfizető után tiszteletet, tiz előfizető után diszpéldánynyal kedveskedem gyüjtőimnek.

Pest, okt. 28. 1869.

Bényei István,
a „Ludas Matyi" szerkesztője.

Ludas Matyi gyorspóstája.

H. F.-nek. Hasontartalmu képeket adtunk már e tárgyban, különösen a mint boldogult belügyminiszterünk, a pozsonyi munkásokat fogadta. Mást kérünk.

R e p t e l e n n e k. Nem megénekelni, de megütlegelni szükség az olyan expeditort—csakugy röptiben.

M o h á c s r a :
Köszönjük a „jó megemlékezést"
Im betettük becses küldeményét.

Ó c s v á r y E d e u r n a k F i u m é b a n. Hogy is leszünk a hirdetésre nézve? Ohajtja-é ön még többször is közöltetni? Becses válaszát kérjük.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.